

Série je u konce – rozhovor s Adamem Peřinkou

Dvě sezóny po sobě se v Radotíně postupovalo do vyšší soutěže, lámaly se rekordy v návštěvnosti. Letos v roli nováčka na republikové scéně dosáhl tým třetího místa v druhé lize a probojoval se mezi 12 nejlepších v Českém poháru, avšak na vytčený cíl, v podobě postupu do první ligy, nedosáhl. Na otázky odpovídá předseda klubu a trenér Adam Peřinka. Je to už skoro měsíc, co pro vás skončila sezóna. Jak byste ji s odstupem času zhodnotil?

Mám smíšené pocity. Převažuje spíše zklamání. Před sezónou jsem řekl, že

foto: archiv Adama Peřinky

Trenér basketbalistů Adam Peřinka

budeme brát jenom první místo, což se nepodařilo splnit. Měli jsme vynikající jak výsledky v přípravě, tak i vstup do ligy. Pak se začaly kupit zdravotní potíže; když to shrnu, v kompletní sestavě, kdy nechyběl ani jeden klíčový hráč, jsme odehráli 20% zápasů. Zdravotní problémy postupně gradovaly v druhé polovině soutěže. Za rozhodující moment považuji vážné zranění Adama Riegera v prosinci. S ním v sestavě

jsme do té doby prohráli pouze dva zápasy. Naopak výsledek v Českém poháru, kdy jsme dosáhli 5. kola, tedy dvanácti nejlepších týmů v republice, jako jediný druholigový klub a navíc jako nováček v republikových soutěžích, beru jako největší úspěch historie radotínského basketbalu.

Třetí místo, navíc v roli nováčka v soutěži, pro vás není satisfakcí?

Určitě ne. Měli jsme mimořádně silný tým. Troufnu si říct, nejlepší v soutěži. Pět z našich hráčů jsou juniorští exreprezentanti, jedenáct prošlo mládežnickými extraligami. Na všech pozicích jsme měli vyrovnané hráče. V týmu byla konkurence. Ano, měli jsme úplně nový tým, ale i proto jsme přípravu začali už první srpnový víkend. Fyzicky jsme na tom byli v úvodu sezóny dobře, odpovídal tomu i herní styl, soupeři nám nestačili, ale pak přišla zranění. Cíl byl vyhrát skupinu a jít do playoff, to se nepovedlo, takže neúspěch. Rozhodla druhá polovina, kde jsme prohráli pět utkání. Samozřejmě, jak jsem říkal, je nezbytné dodat, že jsme měli extrémní smůlu na zranění, ale to nikoho nezajímá.

Jak známo, po loňské úspěšné sezóně v pražském přeboru jste v podstatě celý tým obměnil a přivedl 15 nových hráčů. Jak teď tento nezvyklý krok hodnotíte?

Kladně. Kvalita loňského kádru a toho, který letos hrál druhou ligu, se nedá srovnávat. Jestli se něco skutečně povedlo, tak to byl výběr hráčů. Z čistě individuálního hlediska zažili někteří nejlepší sezónu ve svoji kariéře. Je třeba, aby si to uvědomili.

Kdo z hráčů splnil vaše očekávání a kdo naopak zklamal?

V první řadě jsme se letos hlavně seznamovali a poznávali. Jak basketbalově, tak lidsky. Byli jsme zbrusu nový tým. Každý hráč přišel z jiného klubu, kde byl zvyklý na nějaké podmínky, pravidla, přístup. Takže bych řekl, že na hodnocení je možná brzy, jelikož většina si teprve zvykala na mnohem náročnější úroveň basketbalu. Vyzdvihl bych ale Soukupa, Vomelu a Lipovského, kteří mnohonásobně předčili

moje očekávání. Od Riegera, Adáška a Štefka jsem čekal, že budou oporami, což se potvrdilo.

Nabízí se otázka, jak se tedy změní tým na příští sezónu a s jakými ambicemi do ní klub vstoupí?

Na rozdíl od předešlých sezón chci tým zachovat. Mám pocit, že by měl dostat ještě jednu šanci vyhrát 2. ligu snad už v kompletní sestavě, ale nevyklučuju, že nenastanou drobné změny. Po letošní sezóně nemůžeme mít jiné ambice, než první místo. Bude samozřejmě záležet na tom, jaké finanční prostředky budeme mít k dispozici. Jednání se sponzory probíhají v těchto dnech. Velkou ambicí je pak také start mládežnického programu, který se spustí v rámci basketbalových přípravek už v září.

Jak jste hodnotil návštěvnost a podporu fanoušků v letošní sezóně?

V první řadě chci fanouškům moc poděkovat za podporu. Stejně tak sponzorům klubu, bez kterých bychom si basketbal této úrovně nemohli v Radotíně dovolit. Za období 4 let, kdy u klubu působím, jsme se dostali prakticky na poloprofesionální úroveň. Hráči mají po celou sezónu k dispozici profesionální masérku, fyzioterapeutku nebo například individuální tréninky. Snažíme se každou sezónu přidat něco navíc. Návštěvnost byla letos problematická, na rozdíl od loňské přeborové sezóny, kdy byla famózní a lámali jsme rekordy. Bohužel systém soutěže, kdy se hraje doma vždy jeden víkend v měsíci, není pro diváky příliš atraktivní. V sobotu halu naplníme, ale neděle jsou slabé. Na druhou stranu, je třeba dodat, že návštěvnost jsme měli i v druhé lize nejvyšší v soutěži. V příští sezóně mohu slíbit, že posuneme servis pro fanoušky a zábavu na zápasích zase na další úroveň, a jsem si jist, že se vrátíme k průměru stovky diváků na zápas.

Děkujeme za rozhovor

-red-

Více informací pro fanoušky včetně videí, fotografií, rozhovorů a reportů ze všech utkání na

www.facebook.com/BKRadotin

Kalendář dostihů v Conseq Parku Velká Chuchle

čtvrtek 19. května od 17.30 hodin – Dostihový den s Kooperativou
Mimořádný dostihový den: čtveřice podvečerních handicapových dostihů, vstup zdarma!

foto: Jiří Kurtzweil – TMM

neděle 22. května od 14.00 hodin – 67. Velká květnová cena

Šestá kapitola sezóny, která nabídne devět rovinových dostihů. Jejich vrcholem bude jeden z nejdůležitějších jarních dostihů pro čtyřleté a starší koně, 67. Velká květnová cena, první dostih odstartuje ve 14.00 hodin, areál závodiště otevřen již od 12.00 hodin.

neděle 29. května od 14.00 hodin – 13. Cena Nory Jane

Sedmá kapitola sezóny, která tradičně nabídne osm rovinových dostihů. Vrcholem dne bude „dámská“ Cena Nory Jane pro tříleté a starší klisny, první dostih odstartuje ve 14.00 hodin, areál závodiště otevřen již od 12.00 hodin.

neděle 5. června od 14.00 hodin – 64. Velká červnová cena

Osmá kapitola sezóny, která nabídne devět rovinových dostihů. Jejich vrcholem bude 64. Velká červnová cena, hlavní přípravná zkouška - tzv. trial - pro nejpřesnější klasický dostih roku České derby. První dostih odstartuje ve 14.00 hodin, areál závodiště otevřen již od 12.00 hodin.

neděle 12. června od 14.00 hodin – 13. Červnový pohár

Devátá kapitola sezóny, jejímž vrcholem bude 13. Červnový pohár. První z osmi dostihů odstartuje ve 14.00 hodin, areál závodiště otevřen již od 12.00 hodin.

Více na <http://velka-chuchle.cz/cvalove-dostihy>

Mojmír Hnilica jako vrchní rozhodčí v Riu

Mojmír Hnilica, který s několika dalšími trenéry rozjel v radotínské sportovní hale úspěšný zázkovský badmintonový oddíl, se kvalifikoval na olympiádu do Ria de Janeiro. Zkušený radotínský trenér a rozhodčí má před sebou třetí olympiádu.

Jak to bylo, když jsi byl aktivní hráč? Hráči, když dohrají, pískají další zápas. Berou to jako trest za porážku. Pro tebe to tak nebylo, dělal jsi rozhodčího rozhodčího?

To je tak dávno, že se moc nepamatuji. A protože jsem nepatřil k nejlepším hráčům, tak jsem si asi zapískal dost. Ale nijak mne to nebralo.

S jakým cílem ses vydal na dráhu rozhodčího?

Já jsem si ji nevybral, byla mi vnucena, mohou za to zejména pánové Šim a Patěk. Cíle byly postupné. Nejdřív jsem si myslel, že to je brnkáčka, počítat do patnácti jsem uměl. A protože rozhodčí byl u nás nedostatek, dělal jsem souběžně dvě „kariéry“ – hlavního (umpire) a vrchního rozhodčího

(referee). Když jsem byl v roce 1993 vyhozen od evropských zkoušek, řekl jsem si, že nejsme přece horší než nějaká Dánové či Angličané, a vzal jsem to víc vážně. Pak to už šlo jenom nahoru, a vlastně jako (zatím) jediný na světě jsem dosáhl na nejvyšší licence BWF v obou funkcích.

Co všechno jsi během těch x let musel udělat pro to, abys mohl letět do Ria jako vrchní rozhodčí?

Asi 30 let...? Tak nějak. Udělat bylo třeba hodně věcí, kromě znalostí pravidel a souvisejících předpisů samozřejmě získat příslušné licence na národní, evropské a poté i světové úrovni. Začalo to tím, že jsem byl kdysi na Mezinárodním mistrovství coby trenér a někdo zjistil, že umím trochu anglicky, takže mne posadili k ovládání výsledkové tabule. Tam mne zlanaril Petr Šim, absolvoval jsem příslušné školení a už se to vezlo. Po sametové revoluci mne předseda svazu Patěk poslal na první zahraniční turnaj do Bulharska, a tím začala mezinárodní

kariéra. Ze začátku turnaje v okolních zemích, pouze s příspěvkem od svazu na cestu, poté Evropa a v roce 2005 China Open jako BWF referee.

Vrchního rozhodčího na návrh Sportovní komise BWF schvaluje BWF Council. Musel jsi nějak lobbovat za své zvolení nebo jsi prostě nejlepší a nebylo co řešit?

Lobovat jsem nemusel, měl jsem trochu štěstí, že řada starších rozhodčích odešla „do penze“, takže šance na nominaci byla dobrá. V tu chvíli jsem v týmu šesti kandidátů patřil k nejzkušenějším, určitě bych si ale netroufl říci nejlepší.

Bude to tvá třetí olympiáda. Jak se těšíš?

Těším se moc, nejen kvůli olympiádě, ale i do Ria. Už loňský testovací turnaj mne naladil... Bohužel na další sporty nebude asi moc čas.

Musíš se nějak speciálně připravit na svou roli vrchního rozhodčího?

Ani ne, je to pořad „jen“ badmintonový turnaj. Největší rozdíl je v hracím systému. Bude více práce s přípravou

INZERCE - NABÍDKA PRÁCE

NABÍDKA PRÁCE

Do našeho přátelského kolektivu přijmeme na výpomoc (na odpolední až večerní hodiny) zdravotní sestru s chirurgickou praxí. Možno i v důchodovém věku

KONTAKT:

Na Výšince 149/3
Praha 16 - Radotín
recepce@interclinic.cz

732 300 900

Stavební firma

v Praze 5 – Radotíně

přijme
na zkrácený úvazek

pracovníka na údržbu zeleně, drobné opravy a úklid areálu. Práce dohodou. Vhodné pro aktivního důchodce.

Řidičský průkaz sk. B a zákl. ovl. PC podmínkou.

Info: 602 352 092

Přijmeme

ŠIKOVNÉHO TRUHLÁŘE!

Provozovna: Pražská 463, Lety u Dobřichovic

Prohlídka provozu - internetové stránky:
www.gemperle.cz

Nástup možný IHNED!

Veškeré informace - kontakt: Karel Gemperle 603 462 373

Převzato z www.sometrad.cz